

זהב פרויים, זהב סגור, זהב פרישיש, זהב כליל כל גוונים, וайהו (דף ג' כד' ט"א) זהב שבא, והאי איהו זהב מזוקק שבעתים, והכי איןון שבעה מיני חورو, ושבע מיני סומקו, כל ספירן אתקריאו שביעיות מפטרא דעתךיק, עמודא דאמצעיתא איהו כליל כל גווניין, שערא חורא איהו מפטרא דימינא, סומקא מפטרא דשמאלא, ירוזקא מפטרא דעתמודא דאמצעיתא, וכליהו שבעה שבעה, שערא אוכמא מפטרא דשבינתא, דעתמר בה (שיר א) שחורה אני ונואה, גוון ייחידה (נ"א ייחדית) דלא תפיס בה גוון כלל, מלגאו דיליה גוון חור, וריזא דמלחה ישת חשך סתרו (תהלים יח יב).

שערא סומקא צרייך לבערא ליה מכל וכל, בגין דאייה כי דינא, ולויים בגין דחו מפטרא דдинא, דעתמר בהון (במדבר ח' ז) והעבIRO תער על כל בשרם, ואחתה בגין דאייה מפטרא דשמאלא, לא צרייך לאתגלייה בה שערא, דלא ישתחמודעין בה מاري דינא, ושערין אחרניין דבר נש צרייך לבערא ליה תחות אודניין, בגין דלא יתקריבו ביה מاري דינין לגביהם פרעון דשמעין בהון צלוהין, (ס"א ושערא תחות אודין אריך לבערא ראתקי מררי דינא נביבו) שערא שעיע עלייה אמתמר (במדבר ו' ח) גידל פרע שעיר ראשו, ואצרייך לגדל לא ליה, דלא צרייך לאכחשא סדורא דעתובדא דבראשית, אבל שערא דעתמודא דאמצעיתא צרייך דלא יהא לא ארייך ולא קצאר, ווי ליה למאן דשייב ביה סדרי בראשית.

שערא אוכמא, ועיגניין אוכמין, ואנפוי אוכמא, וגופיה אוכמא, אם הוא זפאה איהו מפטרא דשבינתא, דעתמר בה שחורה אני ונואה, דכל גווניין דסתרא דרכיו הבי אינון בגונא דא, ואם הוא חיבא הויא מפטרא דשבמא"י, פחיא אוכמא, מצד נוקבא דקליפה, דמן כל קסמין דעורבין אוכמין ועופין אוכמין מפטרא דמסאבו, דאית עלייהו כמה ממון דעתקריאו לילות, דעליהו אמר דוד (תהלים ט' ו) אף לילות יסרוני כלוותי, מפחד בלילהות (שיר ג' ח).

ובלהו נחתין תחות גדפיו דעתובין, ואחיזין לוון בתנוחה דלהון פמה דינין דנחתין על עולם, ואית אחרניין דמן על קלין דלהון, ואוחזין קלא בתר קלא כלחו בשברים, לאחיזה תבירו על בני נשא, ולזמנין אוחזין בתלת סימניין דאיןון קר"ק, דאייהו תקיעה תרוועה תקיעה, לאחיזה דינא רביא ברישא ובסיפא, ובאמצעיתא תבירא סגי, בחרועה דחקא בתר דחקא במחיריו, וריזא דמלחה ובחרדי משכבר אל התקיל עשר, כי עוף הטעמים يولיך את הקול (קהלת י' ט). נחש רכיב על קלא דעתובבא אל אחר, בת זוגיה קסם סם המות, דבה אשתקלים סמא"ל אל אחר.

רכיבת איה על תנוועין דגופא דעורב, ואיהו תנוועה דבלחו, דנקפת לאסטאה לבני נשא בפערת אורחין, תנוועה דילה בריישא דעורבא, ובזנבא ובגופא ובערדפין דעורבא, נחש שרייא בקריאה ואMRIה וקלא ודבור דעורבא, ובאלין תנוועין שריין כל הולך על גחון וכל הולך על ארבע מיטרא דמסאגו.

ומנא ידען פולי האי, בגין דסמא"ל ונחש ממנן על חוביין דבני נשא, דאתהנו מיטרא דשמאלא דאייהו גבורה, ובד בר נש עביד חוביין, כפום ההוא בר נש כי סליק חובייה לאטר דאתגזר נשמתיה, ולא זו מפמן מהויא חובא עד דאתפרע מהויא בר נש, ואם בר נש איהו נשמתיה באורך אצילות, אם חאב, חובייה מטייע עד ספיקין, ועונגשא איהו סגי כפום הרגיה.

אמר רבינו אלעזר אבא וכי חובא איהו בבר נש דתלי נשמטה מההוא אמר, וכי אית ליה חוביין, והא כתיב (משלי יב כא) לא יאנח לאציק כל און, אמר ליה אין, הדא הוא דכתיב (ישעה נט ב) כי אם עונותיכם היה מבדילים בינייכם לביין אלהיכם, מיי מבדילים, אלא דסליק היה נשמטה דאצילותא מניה ואותפרש מניה. (דף ג' ע"ב) וריזא דמלחה, ויאמר אלהים יקוו העמים מעתה השמיים אל מקום אחד ותראה היבשה וגומר (בראשית א). אסתלק נשמטה מניה ואשתאר גופה יבשא, מן גופא הכא, דא נשמטה דקרים יקרא (נ"א רקב"ה יה"ה) דאשתארת יבשה, בגין דאספלקת מניה נשמטה באורך אצילות, הדאי נשמטה איהו גופא לנשmeta עללה, ואי בעי דתחזר לגבי ההוא נshmطا, לית לה רשו לאחזרא לגבייה, עד דההוא חובא אתערת מניה, וריזא דמלחה שובו אליו ואשותה אליכם (מלacci ג ז).

אמר ליה רבינו אלעזר לרבי שמיעון אבוי, אבא אלין תנוועין דעורבא Mai לאשתמודע בהו בר נש בגין דיחזור בתוקפה, אמר ליה ברוי ודיי אסיר לאסתכלא בהו לעמָא קדישא, הדא הוא דכתיב (במדבר כג כה) כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל, אבל אם יוזמן לבר נש לפום שעטה וידעו בהו, יסתכל בהו בגין דיחזור מהובוי בתוקפה, והאי לבר נש דכל (נ"א רלא) עובדיי ביעקב וכיישראל, דבר נש דיעביד עבדי דיעקב דאתמר ביה (בראשית כה כה) ביעקב איש פם, מה כתיב ביה (ירמיה טז) לא באלה חילק יעקב.

demitra דיעקב ויישראל בעא בלעם חייבא לאסתכלא בנחשוי ובקסמי, ולא אשכח אטר לאעלא לגבייה, ובגין דא אמר כי